

[Niels Frederiksen.]

og nu ikke kræver noget som helst. Den Landbruger, der ikke er i Stand til at opnaa Kaution for 25 pCt. af det Akkordlaan, han kan opnaa, tror jeg ikke nyder en saadan Anseelse som Landbruger, at det er nogen Nytte til at give ham Laan, men hvis det er en Landbruger, hvis Dygtighed er anerkendt og respekteret, og der er Mulighed for, at han kan føre sin Bedrift videre, er i hvert Fald Kreditorerne interesserede i at kautionere for 25 pCt. af det Akkordlaansbeløb, som de selv faar udbetalt kontant.

Mindretallets Forslag om, at det offentlige skal kunne eftergive Skatterestancer, synes jeg man maa gaa imod. I Virkeligheden er der atter i dette Forslag en Anerkendelse af, at Prioritetshavernes Ret skal anerkendes forud for det offentliges Ret til at faa de Ejendomsskatter, der er lagt paa Ejendommen, men det er en Opfattelse, som jeg ikke synes er rigtig. Og naar man sammenholder denne Bestemmelse med de øvrige Bestemmelser, der findes i Underændringsforslaget, som alle gaar ud paa, at der skal ydes Statslaan og Statshjælp til Sikring af Prioritetejernes Renter, kommer man ind i en Laanepolitik, som fører ud i Tilstande, jeg maa udtrykke min største Betænkelighed ved.

Jeg har saa et Par Spørgsmaal til Venstres Ordfører, som i sin Affattelse af Underændringsforslaget er uklar, og som har været endnu mere uklar i sin Motivering af Forslagene.

Skal Bestemmelserne i Underændringsforslag Nr. 5 opfattes paa den Maade, at ingen Landbruger kan faa de i Bestemmelserne nævnte Laan til Betaling af mere end 1 Termins Renter og Afdrag? Det har overordentlig stor Betydning, hvordan Forslagsstillerne mener denne Paragraf skal forstaas. Der staar nemlig ingen Vejledning i Underændringsforslaget, der staar kun, at man efter Akkordudvalgets Indstilling kan faa Laan til at betale Rente- og Afdragsrestancer.

Forholdet ligger nemlig mange Steder saaledes, ikke mindst i Sønderjylland, at det slet ikke er den kommende December Termins Renter og Afdrag, det kniber med, for de har i Forvejen to Terminsrestancer, som de venter paa at faa klaret. Skal Forslaget opfattes paa den Maade, at der kun ydes Laan til Betaling af 1 Termins Renter og Afdrag, er det jo en meget, meget stærk Begrænsning, og saa forekommer det mig, at den Udlaansvirksomhed, man her stiller Forslag om, taber megen Betydning for de Landmænd, man søger at hjælpe.

I al Almindelighed er det vist nemlig saaledes, at hvis man til Dato har betalt alle sine Skatter og klaret sine Renter og Afdrag og i øvrigt er solvent, trænger man ikke i overvældende Grad til at faa Statslaan til Betaling af den førstkomende December Termins Renter og Afdrag, navnlig naar man tager i Betragtning, at vi nylig har gennemført en Krisehjælpslovgivning, der sikrer Muligheden for, at Rente- og Skatterestancer bliver eftergivet Landbrugeren i det Omfang, som hans Gæld berettiger til.

Jeg vil altsaa gerne stille det bestemte Spørgsmaal til Venstres Ordfører, om hans Bemærkninger skal forstaas paa den Maade, at det kun er 1 Termins Renter og Afdrag, det drejer sig om, eller om man kan faa Laan til at betale Rente- og Afdragsrestancer for flere Terminer og derved blive i Stand til, hvis man vil det, at konvertere de yderste Gældsposter, man har, med et Statslaan paa rimelige Vilkaar. I sidste Tilfælde bliver det en Statslaansvirksomhed af et meget betydeligt Omfang; men hvis det kun drejer sig om 1 Termin, bliver det en meget stærkt begrænset Udlaansvirksomhed, og Betydningen af den bliver minimal. Jeg vil henstille, at vi faar Klarhed herover, inden vi gaar til den endelige Afgørelse af Forslaget, saa at vi faar fastslaaet Rækkevidden af det økonomiske Krav, som Ændringsforslagene stiller til Staten, og hvordan de af Venstre foreslaaede Bestemmelser overhovedet skal administreres.

I denne Forbindelse vil jeg stille et yderligere Spørgsmaal, angaaende 1ste Stykke af Underændringsforslag Nr. 5. Skal dette forstaas paa den Maade, at Akkordudvalgene kan bevilge en Mand et Laan paa 200 Kr. med Tillæg af 2 pCt. af Ejendomsskyldværdien, naar han er udsat for at faa Udlæg begæret for Renter og Afdrag, uanset om hans Gæld er saa stor som anført i § 5, Stk. 2? Er det Mening, at en Landbruger, naar han giver Anledning til, at der bliver gjort Udlæg hos ham, kan vente at faa et Laan af dette Omfang, uanset om hans Forhold ellers er saadan, at han har en tinglæst Pantegæld, der er mindst lige saa stor som Ejendomsskyldværdien?

Denne Udformning er, synes det mig, meget uklar, og det er nødvendigt, at vi her i Rigsdagen faar hel Klaring paa, hvordan Forslagsstillerne mener Bestemmelserne skal administreres. Thi hvis man gennem Underændringsforslaget tilstræber at igangsætte en Statsudlaansvirksomhed for Sidste-Prioriteter i alle de Landbrugsejendomme, hvis Indehavere enten foranlediger Udlæg i